

Sygn. akt II AKzW 242/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Śpiechowicz

Protokolant: Oktawian Mikołajczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Dariusza Wiory

po rozpoznaniu w sprawie **S. W. (W.)**

skazanego za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne

na skutek zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt VII Kow 5990/14

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. kosztami sądowymi postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt VII Kow 5990/14, Sąd Okręgowy w Gliwicach odmówił skazanemu S. W. udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcie to zostało zaskarżone przez skazanego, który podkreślił, że Sąd Okręgowy odmawiając mu udzielenia warunkowego zwolnienia, niezasadnie powoływał się na jego wielokrotną karalność. Dodał również, że w warunkach izolacji penitencjarnej ukończył terapię alkoholową, co w jego ocenie stanowi dowód na to, że może on powrócić do społeczeństwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego S. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że sąd może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary wyłącznie wtedy, gdy zachodzi jednoznacznie pozytywna prognoza kryminologiczna, tzn. gdy postawa skazanego, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia po dokonaniu przestępstwa oraz zachowanie w czasie odbywania kary, jak również okoliczności popełnienia przestępstwa uzasadniają przekonanie, że w trakcie odbywania kary nastąpiła trwała i pozytywna zmiana zachowania skazanego, co gwarantuje, iż po zwolnieniu będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa.

Rozpatrując wniosek skazanego pod kątem przesłanek z art. 77 § 1 kk, w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy doszedł do słusznego przekonania, że w stosunku do S. W. nie można w chwili obecnej postawić pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, zatem proces jego resocjalizacji winien być kontynuowany w warunkach izolacji penitencjarnej.

Analiza akt sprawy wskazuje, że skazany podczas pobytu w zakładzie karnych zachowywał się okresowo zmiennie, był co prawda wielokrotnie nagradzany regulaminowo, ale także był czterokrotnie karany dyscyplinarnie. Skazany był zatrudniony nieodpłatnie w jednostce penitencjarnej, jednakże został wycofany z zatrudnienia z uwagi na przekroczenie dyscyplinarne. Aktualnie odbywa on karę pozbawienia wolności w systemie programowanego oddziaływania, wyraża krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

Sąd Apelacyjny dostrzega fakt, że skazany ukończył terapię dla osób uzależnionych od alkoholu, jednakże postępy w procesie resocjalizacyjnym skazanego ocenione zostały przez Administrację Zakładu Karnego w J. zaledwie jako umiarkowane, zatem wymaga on stosowania dalszych oddziaływań wychowawczych.

Ponadto nie uszło uwagi Sądu, że S. W. był w przeszłości wielokrotnie karany, w tym w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk, jak również i to, że został on doprowadzony do odbycia kary, a nadto, że korzystał w przeszłości z instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia, co jednak nie powstrzymało go przed ponownym wkroczeniem na drogę przestępstwa. Wobec powyższego należy wywieść konkluzję, że pomimo uprzedniej karalności nie zostało w nim wyrobione przekonanie o obowiązku przestrzegania prawa.

Zasadą obowiązującą w polskim prawie jest odbycie kary w całości, o czym zarówno sądy jak i skazani nie mogą zapomnieć, a skorzystanie z instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary jest wyjątkiem mogącym wystąpić tylko w sytuacji, w której skazany stwarza jednoznaczne przekonanie, że na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego. W ocenie sądu odwoławczego skazany swoją postawą i zachowaniem, ocenianymi przez pryzmat okoliczności ujętych w przepisie art. 77 § 1 kk takiej gwarancji nie stwarza.

Podsumowując stwierdzić należy, że decyzja sądu penitencjarnego o odmowie udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia była trafna.

Z wyżej wskazanych przyczyn orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Z.

1. Odpis postanowienia doręczyć skazanemu;
2. Zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 24 marca 2015 roku